

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1778

av den 5 oktober 2021

om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 193 i direktiv 2006/112/EG är det som regel den beskattningsbara person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster som ska betala mervärdesskatt till skattemyndigheterna.
- (2) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 15 mars 2021 lämnade Förbundsrepubliken Tyskland (*Tyskland*) in en ansökan till kommissionen om bemyndigande att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG när det gäller personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt vid överlåtelse av utsläppsrätter som handlas i ett nationellt handelssystem enligt lagen om handel med utsläppsrätter för bränslen (*Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen – BEHG*) av den 12 december 2019 (*ansökan*).
- (3) Enligt artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen genom skrivelser av den 7 april 2021 ansökan till övriga medlemsstater, och underrättade genom en skrivelse av den 8 april 2021 Tyskland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.
- (4) Enligt artikel 199a.1 a och b i direktiv 2006/112/EG får medlemsstaterna utse beskattningsbara personer som tar emot överlåtelser av utsläppsrätter för utsläpp av växthusgaser, enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾, och överlåtelse av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet, som betalningsskyldiga för mervärdesskatt (*förfarandet för omvänd betalningsskyldighet*). Dessa bestämmelser infördes i direktiv 2006/112/EG genom rådets direktiv 2010/23/EU ⁽³⁾ för att bidra till bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri. Tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 199a.1 a och b i direktiv 2006/112/EG är begränsad till utsläppsrätter som handlas inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem.
- (5) Genom BEHG har Tyskland skapat en rättslig ram för ett nationellt system för handel med utsläppsrätter som omfattar utsläpp som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Därför ger artiklarna 199a.1 a och b i direktiv 2006/112/EG ingen rättslig grund för att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på handel med utsläppsrätter enligt BEHG.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2010/23/EU av den 16 mars 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 72, 20.3.2010, s. 1).

- (6) Enligt Tyskland är handeln med utsläppsrätter mycket utsatt för mervärdesskattebedrägeri. Handel med utsläppsrätter för bränsleutsläpp enligt BEHG kan utnyttjas för bedrägliga ändamål på samma sätt som enligt EU:s utsläppshandelssystem. Utsläppsrätter kan bytas ut snabbt, upprepade gånger och på ett enkelt sätt. Det är därför mycket svårt för myndigheterna att upptäcka sådana ägarbytena och att säkerställa att ett korrekt skattebelopp tas ut. Förvärvaren av utsläppsrätterna, som är en beskattningsbar person med avdragsrätt, skulle kunna dra av den ingående mervärdesskatten, utan att leverantören har betalat den fakturerade omsättningsskatten till skattemyndigheterna. I synnerhet deltagande i leveranskedjan vid bedrägeri via skenföretag, som snabbt försvinner eller inte har några tillgångar, hindrar myndigheterna från att uppbära den undanhållna skatten, vilket har en negativ påverkan på budgeten. För att avhjälpa förlusten av offentliga inkomster har Tyskland ansökt om bemyndigande att avvika från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG i syfte att införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet vid överlåtelse av utsläppsrätter.
- (7) Att fastställa mottagaren som den beskattningsbara person som ska betala mervärdesskatten i dessa fall skulle förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande och skatteflykt. Tyskland bör därför bemyndigas att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på överlåtelse av utsläppsrätter som handlas i ett nationellt handelssystem enligt BEHG (*den särskilda åtgärden*).
- (8) Den särskilda åtgärden bör vara tidsbegränsad. Tyskland bör därför bemyndigas att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 31 december 2024.
- (9) Det är med tanke på den särskilda åtgärdens omfattning och att det är en ny företeelse viktigt att utvärdera dess konsekvenser. Om Tyskland skulle önska en förlängning av den särskilda åtgärden efter 2024 bör landet därför lägga fram en rapport för kommissionen innehållande en översyn av den särskilda åtgärden, tillsammans med ansökan om förlängning, senast den 31 mars 2024. Rapporten bör innehålla en bedömning av den särskilda åtgärdens påverkan på bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och antalet handlare och transaktioner som berörs av den särskilda åtgärden.
- (10) Den särskilda åtgärden kommer inte att ha en negativ påverkan på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Förbundsrepubliken Tyskland att föreskriva att den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt är den beskattningsbara person till vilken överlåtelsen av utsläppsrätter som handlas i ett nationellt handelssystem enligt lagen om handel med utsläppsrätter för bränslen (*Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen*) av den 12 december 2019 görs.

Artikel 2

Detta beslut upphör att gälla den 31 december 2024.

En ansökan om förlängning av den särskilda åtgärd som föreskrivs i detta beslut ska lämnas in till kommissionen senast den 31 mars 2024 och åtföljas av en rapport om tillämpningen av denna åtgärd som innehåller en bedömning av åtgärdens påverkan på bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och antalet handlare och transaktioner som berörs av åtgärden.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Luxemburg den 5 oktober 2021.

På rådets vägnar

A. ŠIRCELJ

Ordförande
